

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR GENERAL
Nr. 2/5658/06.06.2018

Parlamentul României
CAMERA DEPUTAȚILOR
BIROUL PERMANENT
Nr. 950 din 11.06.2018

Parlamentul României

Comisia comună permanentă a Camerei Deputaților și Senatului
pentru exercitarea controlului parlamentar
asupra activității Serviciului Român de Informații

Nr. 4c-20/611/06.06.2018

În atenția,

Birourilor Permanente Reunite

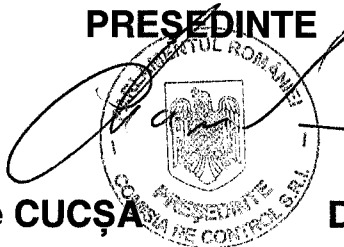
DST
A. B. P.
J. B. P.

Vă transmitem, alăturat, Raportul parțial reprezentând activitatea Comisiei în perioada septembrie 2017 – prezent, referitor la mandatele de securitate națională, mandatele de supraveghere tehnică și ordonanțele procurorilor pe 48 de ore, cu rugămintea de a-l introduce pe ordinea de zi a Plenului.

Cu stimă,

Senator Iulian-Claudiu MANDA

PREȘEDINTE

Deputat Marian Gheorghe CUCȘA

VICEPREȘEDINTE

Deputat Botond CSOMA

SECRETAR

Parlamentul României

Comisia comună permanentă a Camerei Deputaților și Senatului
pentru exercitarea controlului parlamentar
asupra activității Serviciului Român de Informații

RAPORTUL PARȚIAL REPREZENTÂND ACTIVITATEA COMISIEI ÎN
PERIOADA SEPTEMBRIE 2017 – PREZENT,
REFERITOR LA MANDATELE DE SECURITATE NAȚIONALĂ,
MANDATELE DE SUPRAVEGHERE TEHNICĂ ȘI LA ORDONANȚELE
PROCURORILOR PE 48 DE ORE

CAPITOLUL I. DISPOZIȚII GENERALE

TEMEIUL LEGAL:

- Constituția României, republicată;
- Legea nr.14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații, cu modificările și completările ulterioare;
- Legea nr.182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare;
- Legea nr.544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, cu modificările și completările ulterioare;
- Legea nr.51/1991 privind securitatea națională a României, cu modificările și completările ulterioare.
- HG nr.781/2002 privind protecția informațiilor secrete de serviciu;
- HG nr.585/2002 pentru aprobarea Standardelor naționale de protecție a informațiilor clasificate în România, cu modificările și completările ulterioare;

- Hotărârea Parlamentului nr. 30/1993 privind organizarea și funcționarea Comisiei comune permanente a Camerei Deputaților și Senatului pentru exercitarea controlului parlamentar asupra activității Serviciului Român de Informații, republicată, în Monitorul Oficial al României nr. 168/22.02.2018;
- Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei comune permanente a Camerei Deputaților și Senatului pentru exercitarea controlului parlamentar asupra activității Serviciului Român de Informații;

CAPITOLUL II. COMPONENTA COMISIEI

În prezent, Comisia are următoarea componență:

1. Manda Iulian-Claudiu, senator PSD – Președinte;
2. Cucșa Marian-Gheorghe, deputat ALDE – Vicepreședinte;
3. Csoma Botond, deputat UDMR – Secretar;
4. Chirteș Ioan-Cristian, senator PNL – membru;
5. Federovici Doina Elena, senator PSD - membru;
6. Florea Oana-Consuela, deputat PSD - membru;
7. Marin Nicolae, senator PSD – membru;
8. Preda Cezar-Florin, deputat PNL – membru;
9. Stanciu-Viziteu Lucian-Daniel, deputat USR – membru.

CAPITOLUL III. ATRIBUȚIILE ȘI OBIECTIVELE COMISIEI

Conform H.P. nr.30/1993, republicată, lucrările și actele Comisiei se supun prevederilor Legii nr.182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare. Membrii Comisiei au obligația să respecte reglementările legale în vigoare cu privire la protecția informațiilor clasificate în

legătură cu toate documentele, datele și informațiile de care iau cunoștință în exercitarea atribuțiilor ce le revin, asigurând deplina protejare a acestora, conform legii.

Câteva dintre atribuțiile principale ale Comisiei sunt:

- verifică dacă, în exercitarea atribuțiilor ce revin Serviciului Român de Informații, sunt respectate prevederile Constituției și ale celorlalte acte normative;
- verifică modul în care Serviciul Român de Informații asigură respectarea, în cadrul activității de informații, a drepturilor și libertăților persoanelor;
- examinează cazurile în care s-au semnalat încălcări ale prevederilor constituționale și ale altor dispoziții legale în activitatea Serviciului Român de Informații și se pronunță asupra măsurilor care se impun pentru restabilirea legalității;
- monitorizează modul de îndeplinire de către S.R.I. a cerințelor legale în ceea ce privește măsurile care presupun restrângerea exercițiului drepturilor și libertăților cetățenești;
- comisia poate invita la ședințele sale orice persoană despre care are date că ar putea deține informații relevante în ceea ce privește sfera de activitate a Comisiei, având obligația de a se prezenta la audieri.
- examinează și soluționează plângerile și sesizările care îi sunt adresate în legătură cu încălcarea legii de către Serviciul Român de Informații;
- hotărăște cu privire la rapoartele, informările și explicațiile scrise, documentele, datele și informațiile pe care urmează să le solicite Serviciului Român de Informații, prin intermediul Directorului acestuia;
- hotărăște asupra audierii personalului civil sau militar din cadrul Serviciului Român de Informații;
- întocmește și prezintă Birourilor permanente ale celor două Camere ale Parlamentului României, rapoarte cu privire la constatările și concluziile rezultate în exercitarea atribuțiilor Comisiei;

- atribuțiile de control ale Comisiei pot fi exercitate, inclusiv, prin controale la sediile unităților Serviciului Român de Informații, cu notificarea prealabilă a perioadei și tematicii de control. Comisia poate hotărî și realizarea unor controale inopinate;
- comisia se poate sesiza din oficiu cu privire la acele acțiuni care ar putea afecta activitatea Serviciului Român de Informații sau ar crea suspiciuni cu privire la legalitatea acestora.

Comisia poate iniția proiecte de legi în domeniul securității naționale.

Capitolul IV. DESFĂȘURAREA LUCRĂRILOR COMISIEI

În exercitarea atribuțiilor ce îi revin și conform tematicii de control, Comisia a procedat la audierea unor persoane în scopul obținerii informațiilor necesare pentru desfășurarea lucrărilor.

La audieri, s-au prezentat atât persoanele invitate de Comisie, cât și persoane care au solicitat Comisiei să fie audiate, urmare a informațiilor suplimentare pe care le dețin în legătură cu subiectele dezbătute. Audierile s-au desfășurat conform unui calendar stabilit și votat de Comisie.

Lucrările Comisiei privind audierile s-au desfășurat în conformitate cu prevederile H.P. nr.30/1993, republicată.

În temeiul art.4 lit.j) și al art.6 alin.(2), Comisia hotărăște asupra personalului militar și civil din cadrul Serviciului Român de Informații ce va fi audiat, iar Serviciul Român de Informații este obligat să permită audierea personalului indicat de Comisie.

INTRODUCERE

În exercitarea atribuțiilor Comisiei au fost analizate peste 5.000 de pagini reprezentând stenogramele audierilor (25 de audieri) și a acțiunilor de control parlamentar, efectuate la unitățile centrale ale Serviciului Român de Informații, precum și alte documente și probe depuse în susținerea celor prezentate Comisiei.

Facem precizarea că din luna septembrie 2017 până în prezent am fost sesizați cu o serie de aspecte legate de suspiciuni asupra unor activități desfășurate de Serviciul Român de Informații ce presupun nerespectarea cadrului legal sau aplicarea în mod defectuos a legilor în vigoare.

Toate aspectele cu care Comisia a fost sesizată și care urmează a fi dezbătute în rapoartele parțiale reprezintă un procent de maxim 20-25 % din volumul total al activităților Serviciului Român de Informații. Obiectul de activitate al Serviciului Român de Informații este unul mult mai complex, fiind un garant al securității naționale, având atribuții în domenii precum ar fi combaterea terorismului, contraspionaj, combaterea extremismului etc., prezentând o solidă reputație în lumea intelligence-lui pe plan mondial, asigurând un nivel ridicat de securitate individuală și colectivă.

Primul raport parțial pe care dorim să-l prezentăm se referă la **mandatele de securitate națională, mandatele de supraveghere tehnică și la ordonanțele procurorilor pe 48 ore**, urmând ca pe viitor, atunci când Comisia va intra în posesia unor elemente suplimentare să aducem completările corespunzătoare.

Capitolul 1

ÎN ROMÂNIA S-A LEGIFERAT PRIN HOTĂRÂRI C.S.A.T.

În perioada anului 2004, restrângerea drepturilor și libertăților cetățenilor (în ceea ce privește mandatele de securitate națională), s-a realizat fără temei legal, efectuându-se doar în conformitate cu Hotărârea C.S.A.T. nr. 0034/2004, act administrativ.

Menționăm că prin Hotărârea C.S.A.T. nr. 0034/2004, a fost reglementată procedura de obținere a mandatelor de securitate națională până la intrarea în vigoare a Legii 535/2004, producând efecte juridice pe o perioadă de aproximativ 1 an, **deși se cunoștea faptul că modificarea unor acte normative care vizează restrângerea unor drepturi și libertăți se face numai printr-o lege organică și nu prin hotărâri C.S.A.T. (art. 53 din Constituția României stipulează “exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege”)**

Prin Hotărârea C.S.A.T. nr. 0034/2004 s-a stabilit ca mandatele pe siguranță națională să fie eliberate de Procurorul General. Această Hotărâre C.S.A.T. a fost aplicabilă până la publicarea în Monitorul Oficial al României nr. 830 din data de 5 decembrie 2007 a Decizie CEDO Popescu vs. România, în urma căreia a fost modificat Codul de Procedură Penală în sensul ca mandatele de securitate națională să fie eliberate de judecători.

Întrucât la acel moment era în procedură parlamentară proiectul de lege privind prevenirea și combaterea terorismului, decizia forului legislativ a fost de includere a modificărilor legislative privind procedura de solicitare și eliberare a mandatului de securitate națională pentru toate categoriile de amenințări la adresa siguranței naționale, în corpul respectivului act normativ (Lege nr. 535/2004).

În perioada 2005-2014 (moment în care Legea nr. 51/1991 a fost modificată, în cuprinsul său fiind reintrodusă procedura de obținere a acestui act de autorizare), temeiul de eliberare al mandatului de securitate națională, l-a constituit art. 20 și art. 21 din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului.

Ulterior anului 2014, mandatele au fost solicitate și obținute/autorizate în temeiul Legii nr. 51/1991, cu modificările și completările aduse prin Lege nr. 255/2013.

PROPUNERE:

Pentru evitarea pe viitor a unor situații de acest gen, în care o hotărâre cu caracter administrativ, în acest caz a C.S.A.T., dispune pe o perioadă de vid legislativ măsuri ce trebuiau reglementate prin lege, considerăm oportună modificarea cadrului legislativ în mod clar și explicit pentru fiecare domeniu de aplicare, în sensul dispozițiilor constituționale.

Capitolul 2

PRIN HOTĂRÂREA C.S.A.T. AU FOST ADĂUGATE LA LEGE ATRIBUȚII ÎN PLUS SERVICIULUI ROMÂN DE INFORMAȚII

În perioada 2002-2016, prin Hotărârea C.S.A.T. nr. 0068/2002, Serviciul Român de Informații a fost desemnat ca Autoritate Națională în domeniul Interceptărilor și al relațiilor cu operatorii de telecomunicații.

Prin Hotărârea C.S.A.T. nr. 0068/2002, Serviciul Român de Informații a fost desemnat ca Autoritate Națională în domeniul realizării Interceptărilor și al relațiilor cu operatorii de telecomunicații. Această Hotărâre C.S.A.T., având forța juridică a unui act administrativ, practic, adaugă la cadrul legislativ în vigoare, ca și în cazul Hotărârii C.S.A.T. nr. 0034/2004, acest lucru fiind posibil numai printr-o lege organică și nu prin acte administrative.

Această practică a încetat odată cu decizia Curții Constituționale a României nr. 51 din 16.02.2016, prin care se admite excepția de neconstituționalitate, arătând că sintagma „ori de alte organe specializate ale statului” din cuprinsul dispozițiilor art. 142 alin. 1 din Codul de Procedură Penală este neconstituțională”.

Abia la nivelul anului 2016, 14 ani mai târziu, prin art. IV alin.1. din O.U.G. nr. 6/2016 privind unele măsuri pentru punerea în executarea a mandatelor de supraveghere tehnică dispuse în procesul penal*, prin modificarea Legii nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații, au fost legiferate atribuțiile Centrului Național de Interceptare a Comunicațiilor din cadrul Serviciului Român de Informații.

* *“Pentru relația cu furnizorii de comunicații electronice destinate publicului, Centrul Național de Interceptare a Comunicațiilor din cadrul Serviciului Român de Informații este desemnat cu rolul de a obține, prelucra și stoca informații în domeniul securității naționale. La cererea organelor de urmărire penală, Centrul asigură accesul nemijlocit și independent al acestora la sistemele tehnice în scopul executării supravegherii tehnice prevăzute la art. 138 alin.(1) lit. a) din Codul de Procedură Penală. Verificarea modului de punere în aplicare în cadrul Centrului Național de Interceptări a Comunicațiilor a executării acestor supravegheri tehnice se realizează potrivit art. 30' din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare.*

Condițiile concrete de acces la sistemele tehnice ale organelor judiciare se stabilesc prin protocoale de cooperare încheiate de Serviciul Român de Informații cu Ministerul Public, Ministerul Afacerilor Interne, precum și cu alte instituții în cadrul cărora își desfășoară activitatea, în condițiile art. 57 alin. (2) din Codul de Procedură Penală, organe de cercetare penală speciale.”

PROPUNERE:

- Înființarea Autorității Unice de Interceptare, care să fie intermediar între operatorii de telecomunicații și structurile abilitate de lege să solicite sau să pună în aplicare mandatele sau autorizațiile de interceptare a comunicațiilor

Capitolul 3

Restrângerea drepturilor și libertăților garantate de Constituție a fost făcută la scară largă, folosind în mod abuziv aceste instrumente legale: mandate de securitate națională, mandate de supraveghere tehnică și ordonanțele procurorilor pe 48 de ore

Mandatele de securitate națională erau solicitate și obținute pentru cunoașterea fenomenului și pentru contracararea riscurilor, amenințărilor și vulnerabilităților, prevăzute de art. 3 din Legea nr. 51/1991 privind Siguranța Națională a României*.

** "Art. 3 Constituie amenintari la adresa securitatii nationale a Romaniei urmatoarele:*

- a) planurile si actiunile care vizeaza suprimarea sau stirbirea suveranitatii, unitatii, independentei sau indivizibilitatii statului roman;*
- b) actiunile care au ca scop, direct sau indirect, provocarea de razboi contra tarii sau de razboi civil, inlesnirea ocupatiei militare straine, aservirea fata de o putere straina ori ajutarea unei puteri sau organizatii straine de a savarsi oricare din aceste fapte;*
- c) tradarea prin ajutarea inamicului;*
- d) actiunile armate sau orice alte actiuni violente care urmaresc slabirea puterii de stat;*
- e) spionajul, transmiterea secretelor de stat unei puteri sau organizatii straine ori agentilor acestora, procurarea ori detinerea ilegala de documente sau date secrete de stat, in vederea transmiterii lor unei puteri sau organizatii straine ori agentilor acestora sau in orice alt scop neautorizat de lege, precum si divulgarea secretelor de stat sau neglijenta in pastrarea acestora;*
- f) subminarea, sabotajul sau orice alte actiuni care au ca scop inlaturarea prin forta a institutiilor democratice ale statului ori care aduc atingere grava drepturilor si libertatilor fundamentale ale cetatenilor romani sau pot aduce atingere capacitatii de aparare ori altor asemenea interese ale tarii, precum si actele de distrugere, degradare ori aducere in stare de neintrebuintare a structurilor necesare bunei desfasurari a vietii social-economice sau apararii nationale;*
- g) actiunile prin care se atenteaza la viata, integritatea fizica sau sanatatea persoanelor care indeplinesc functii importante in stat ori a reprezentantilor altor state sau ai organizatiilor internationale, a caror protectie trebuie sa fie asigurata pe timpul sederii in Romania, potrivit legii, tratatelor si conventiilor incheiate, precum si practicii internationale;*
- h) initierea, organizarea, savarsirea sau sprijinirea in orice mod a actiunilor totalitariste sau extremiste de sorginte comunista, fascista, legionara sau de orice alta natura, rasiste, antisemite, revizioniste, separatiste care pot pune in pericol sub orice forma unitatea si integritatea teritoriala a Romaniei, precum si incitarea la fapte ce pot periclita ordinea statului de drept;*
- i) actele teroriste, precum si initierea sau sprijinirea in orice mod a oricaror activitati al caror scop il constituie savarsirea de asemenea fapte;*
- j) atentatele contra unei colectivitati, savarsite prin orice mijloace;*
- k) sustragerea de armament, munitie, materii explozive sau radioactive, toxice sau biologice din unitatile autorizate sa le detina, contrabanda cu acestea, producerea, detinerea, instrainarea, transportul sau folosirea lor in alte conditii decat cele prevazute de lege, precum si portul de armament sau munitie, fara drept, daca prin acestea se pune in pericol securitatea nationala;*
- l) Initierea sau constituirea de organizatii sau grupari ori aderarea sau sprijinirea sub orice forma a acestora, in scopul desfasurarii vreunora din activitatile enumerate la lit. a)-k), precum si desfasurarea in secret de asemenea activitati de catre organizatii sau grupari constituite potrivit legii. "*

Mandatele de supraveghere tehnică erau solicitate și obținute în conformitate cu reglementările din Capitolul IV din Codul de Procedură Penală (Legea nr. 135/2010) fiind acordate atunci când există o suspiciune rezonabilă cu privire la pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni, fiind acordate atât pentru fapte (in rem) cât și/sau pentru persoane (in personam).

Ordonanțele procurorilor pe maximum 48 de ore sunt emise în conformitate cu prevederile art. 141 din Codul de Procedură Penală, unde se menționează că "procurorul poate autoriza, pe o perioadă de maxim 48 de ore, măsurile de supraveghere tehnică atunci când :

a. există urgență, iar obținerea mandatului de supraveghere tehnică în condițiile art. 140 ar putea duce la o întârziere substanțială a cercetărilor, la pierderea, alterarea sau

distrugerea probelor ori ar pune în pericol siguranța persoanei vătămate, a martorului sau membrilor familiilor acestora;”.

Se constată astfel o *creștere semnificativă* a numărului de mandate de securitate națională obținute de Serviciul Român de Informații, **ajungând de la 1395 în anul 2005 la 3701 în anul 2013**. Totodată, poate fi constatată o creștere a tuturor actelor de autorizare, **de la 5.244 în anul 2005 la 51.248 în anul 2015**.

Menționăm că, referitor la numărul informărilor și sesizărilor transmise de Serviciul Român de Informații către DNA prin aplicarea inclusiv a art. 3 lit. f). din Legea nr.51/1991, ulterior semnării Protocolului cu Parchetul de pe Lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, se poate observa că informările către Direcția Națională Anticorupție **au crescut de la 353 în anul 2009 la 1229 în anul 2014**. (*anexa 1 la adresa Serviciului Român de Informații nr. 15980 din 29.11.2017*)

AN	TOTAL ACTE AUTORIZARE DE SUPRAVEGHERE (M.S.N.+M.S.T. +ORDONANȚE)	DIN CARE M.S.N. ALE S.R.I
2005* ¹	5244	1395
2006* ²	8693	2022
2007* ³	10272	1603
2008* ⁴	15170	1916
2009* ⁵	22176	2779
2010* ⁶	30624	3114
2011* ⁷	35678	3418
2012* ⁸	36085	3405
2013* ⁹	38884	3701
2014* ¹⁰	44759	2496
2015* ¹¹	51248	2530
2016* ¹²	12992	3423
TOTAL	311825	31802

M.S.N. – mandate de securitate națională

M.S.T. – mandate de supraveghere tehnică

ORDONANȚE – ordonanțe eliberate de procuror pe maxim 48 de ore

*¹ - din Raportul de activitate nesecret al Serviciului Român de Informații pe anul 2005, aprobat de Parlament, pag. 44

*² - din Raportul de activitate nesecret al Serviciului Român de Informații pe anul 2006, aprobat de Parlament, pag. 39

*³ - din Raportul de activitate nesecret al Serviciului Român de Informații pe anul 2007, aprobat de Parlament, pag. 23

*⁴ - din Raportul de activitate nesecret al Serviciului Român de Informații pe anul 2008, aprobat de Parlament, pag. 31

**⁵ - din Raportul de activitate nesecret al Serviciului Român de Informații pe anul 2009, aprobat de Parlament, pag. 23*

**⁶ - din Raportul de activitate nesecret al Serviciului Român de Informații pe anul 2010, aprobat de Parlament, pag. 23*

**⁷ - din Raportul de activitate nesecret al Serviciului Român de Informații pe anul 2011, aprobat de Parlament, pag. 26*

**⁸ - din Raportul de activitate nesecret al Serviciului Român de Informații pe anul 2012, aprobat de Parlament, pag. 30*

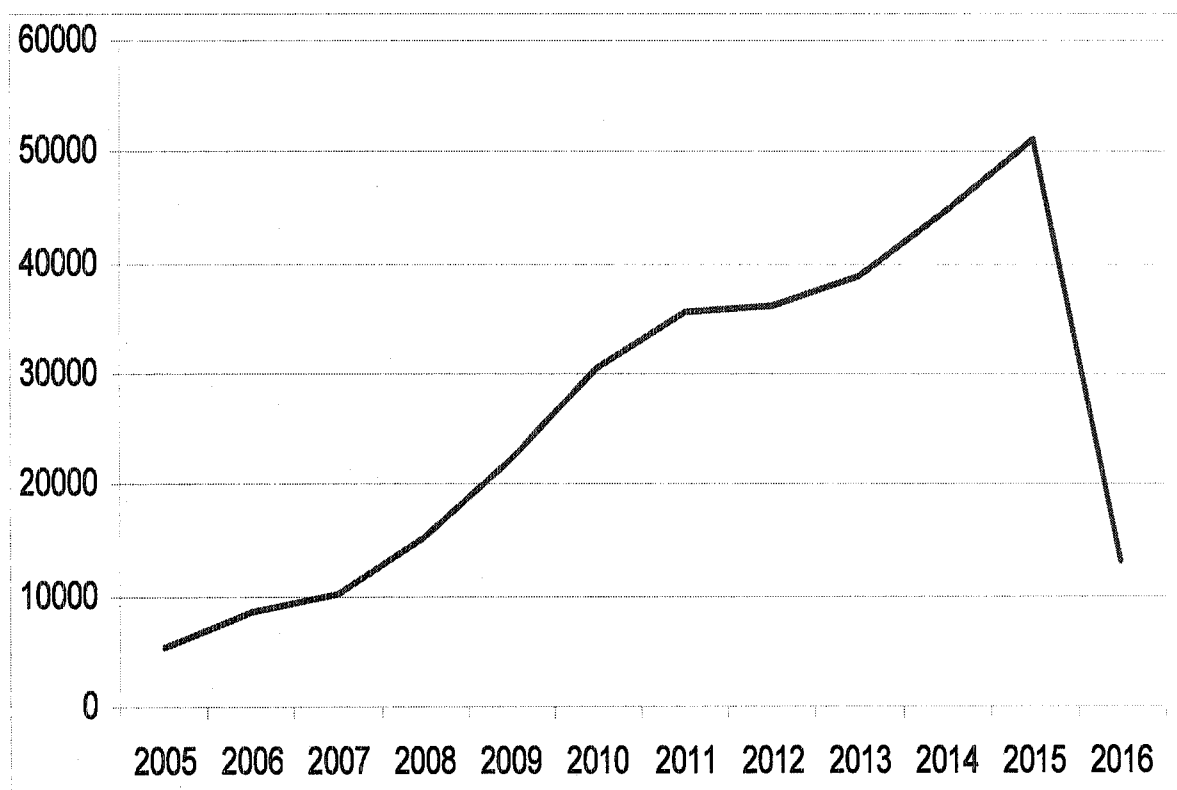
**⁹ - din Raportul de activitate nesecret al Serviciului Român de Informații pe anul 2013, aprobat de Parlament, pag. 33*

**¹⁰ - din Raportul de activitate nesecret al Serviciului Român de Informații pe anul 2014, aprobat de Parlament, pag. 30*

**¹¹ - din Raportul de activitate nesecret al Serviciului Român de Informații pe anul 2015, aprobat de Comisia comună permanentă a Camerei Deputaților și Senatului pentru exercitarea controlului parlamentar asupra activității Serviciului Român de Informații în data de 14.03.2017 și trimis spre dezbatere și aprobare Biroului Permanent al Camerei Deputaților și Biroului Permanent al Senatului, pag. 24*

**¹² - din Raportul de activitate nesecret al Serviciului Român de Informații pe anul 2016, transmis Comisiei, pag. 19 (până la decizia Curții Constituționale a României nr.51/2016, intrată în vigoare la 14 martie 2016, referitoare la admiterea excepției de neconstituționalitate a art. 142 alin. (1) din Codul de Procedură Penală)*

SITUAȚIA NUMĂRULUI ACTELOR DE AUTORIZARE DE SUPRAVEGHERE ÎN PERIOADA 2005 - 2016

Constatăm faptul că numărul de mandate de supraveghere tehnică s-a menținut unul deosebit de ridicat până la decizia Curții Constituționale a

României nr. 51 din 16.02.2016, prin care se admite excepția de neconstituționalitate, arătând că sintagma „ori de alte organe specializate ale statului” din cuprinsul dispozițiilor art. 142 alin. 1 din Codul de Procedură Penală este neconstituțională. Astfel, numărul de mandate de supraveghere tehnică scade de la 45.893 în 2015, la 8.792 în anul 2016.

Legea nu prevede un număr maxim de persoane care pot fi ascultate pe un mandat de securitate națională, pe un mandat de supraveghere tehnică sau prin ordonanțe ale procurorilor pe maxim 48h.

Exemplificăm Mandatul de Supraveghere Tehnică nr.846/UP din 4 iulie 2014, în care s-au dispus metode de supraveghere tehnică, acestea însemnând **supravegherea video, audio sau prin fotografiere, inclusiv cu încuviințarea pătrunderii în spațiul privat pentru activarea mijloacelor tehnice a nu mai puțin de 80 de persoane.** Avem indicii că numărul de 80 de persoane nu este numărul maxim, ci pot exista și câteva sute de persoane pe un singur mandat de supraveghere tehnică.

Având în vedere cele peste 311.000 de mandate emise în ultimii 12 ani (2005-2016), precum și faptul că din audierile efectuate la Comisie și din acțiunile de control parlamentar efectuate la unitățile centrale ale S.R.I., estimăm că media este de 20 de persoane pe un mandat, rezultând că unui număr de peste 6.000.000 de cetățeni li s-au restrâns temporar drepturile și libertățile, ceea ce reprezintă mai mult de 2/3 din populația activă a țării, fără a lua în calcul și persoanele cu care acestea au interacționat și punerea în aplicare a mandatelor de supraveghere tehnică și a ordonanțelor efectuate și de către alte instituții abilitate conform legii. Se conturează ideea că și pentru anii 2016 și 2017, numărul de mandate emise se păstrează constant prin prisma faptului că, pentru primele 2 luni ale anului, până la Decizia nr. 51/2016 a Curții Constituționale a României, au fost obținute un număr total de 12.992 de mandate.

Totodată, menționăm că prin intrarea în vigoare a Legii nr. 255/2013, publicată în Monitorul Oficial partea I nr. 515 din 14 august 2013, pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de Procedură Penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, au fost aduse modificări atât la Legea nr.51/1991 privind siguranța națională a României (prin art. 29), precum și

la Legea nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații (prin art. 30), **fiind astfel prevăzută obligația organelor de stat cu atribuții în domeniul securității naționale de a proceda la notificarea persoanelor cărora le-a fost restrâns exercițiul unor drepturi sau libertăți prin mandatul de securitate națională, așa cum legea deja prevedea pentru mandatele de supraveghere tehnică. În ceea ce privește cele de mai sus, facem mențiunea că nu există sancțiuni prevăzute de lege pentru nerespectarea obligației de notificare.**

Facem precizarea că una dintre persoanele vizate de mandatul sus-amintit este domnul senator Călin Constantin Anton Popescu-Tăriceanu, Președinte al Senatului României atât în prezent cât și la momentul respectiv, care a declarat că a aflat din mass media despre faptul că a fost supravegheat tehnic timp de 4 luni pentru ca abia ulterior să fie îndeplinite formalitățile legale de notificare.

Totodată, în cadrul audierilor, a fost adus în atenția Comisiei faptul că Serviciul Român de Informații, odată cu desemnarea ca Autoritate Națională în domeniul Interceptărilor și a relațiilor cu operatorii de telecomunicații prin Hotărârea C.S.A.T. nr. 0068/2002, a putut avea acces nerestricționat la fluxul de date gestionate de operatori.

Din datele pe care le deținem la Comisie constatăm că există persoane cărora le-au fost restrânse drepturile și libertățile cetățenești prin mandate de supraveghere tehnică pe o perioadă de peste 5 ani. În unele cazuri în care au trecut mai mult de 5 ani de la încetarea mandatului de supraveghere, persoana în cauză nefiind notificată iar dosarul persoanei nefiind înaintat în instanță.

Totodată, am fost sesizați asupra faptului că au fost peste 100 de mandate ce conțin nume de parlamentari din legislatura 2012-2016 fiind vorba de majoritatea membrilor guvernului precum și de cei mai vocali și importanți membri ai Parlamentului ce au fost interceptați pe mandate de securitate națională.

Menționăm că există posibilitatea ca membri ai Consiliului Suprem de Apărare a Țării să fi avut mandate prin care li s-au restrâns drepturile și libertățile cetățenești, existând în acest sens o corespondență la nivelul Comisiei.

PROPUNERI:

- Modificarea legislației în sensul identificării tuturor persoanelor care au fost interceptate și notificarea acestora la cel mult 2 ani de la expirarea mandatelor de securitate națională sau de supraveghere tehnică;
- Introducerea de sancțiuni în legislație în cazul nerespectării obligației de notificare;
- Constituirea unei Comisii, eventual la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiției, la nivelul Consiliului Superior al Magistraturii sau la nivelul Parlamentului, care să avizeze și să decidă excepțiile (infracțiuni la adresa securității națională, combaterea terorismului, extremismului, precum și alte cazuri complexe);
- Sesizarea Inspecției Judiciare cu privire la dispunerea unui audit la Parchet cu privire la mandatele eliberate și a numărului de persoane interceptate.

Capitolul 4

Informațiile obținute prin punerea în aplicare a mandatelor de securitate națională (amenințări la adresa securității naționale) erau folosite în dosare penale de infracțiuni de drept comun, evaziune fiscală, corupție etc.

În urma audierilor de la Comisie și în urma controalelor efectuate la structurile centrale ale Serviciului Român de Informații s-a constatat că mandatele de securitate națională au fost solicitate și obținute pentru cunoașterea fenomenului și pentru contracararea riscurilor, amenințărilor și vulnerabilităților (prevăzute de art. 3 din Legea nr. 51/1991), fără a avea certitudinea că persoana respectivă a comis o infracțiune, ci doar că ar exista posibilitatea de a se produce.

Informațiile obținute de către Serviciul Român de Informații, prin mandate de securitate națională erau transmise, în baza Protocolului de cooperare, către Parchetul General și către structurile aflate în subordine (Direcția Națională Anticorupție, Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, structuri

teritoriale etc.) și reprezentau fundamentul constituirii echipelor comune/mixte care să contribuie la strângerea de probe, ajungând, astfel, ca informațiile obținute prin mandate de securitate națională să fie folosite în dosare de urmărire penală.

Prin intrarea în vigoare a Legii nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de Procedură Penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, au fost stipulate în mod restrictiv la art. 21 alin (3) din Legea nr. 51/1991, cazurile în care nu se face notificarea ulterior finalizării punerii în aplicare a mandatului pe securitate națională.

Astfel, la art. 21 alin (1) din Legea nr. 51/1991, s-a introdus că “datele și informațiile de interes pentru securitatea națională, rezultate din activitățile autorizate, dacă indică pregătirea sau săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, sunt reținute în scris și transmise organelor de urmărire penală, potrivit art.61 din Codul de Procedură Penală...”.

Totodată, în practică, au fost identificate cazuri în care **această notificare nu a fost făcută** prin prisma prevederilor art.21 alin. (2) din Legea nr.51/1991 și anume **atunci când datele erau transmise organelor de urmărire penală**.

Facem mențiunea că **nu există**, în legislația în vigoare, termene, excepții și proceduri clare cu privire la **sancțiuni în cazul lipsei notificării** la sfârșitul punerii în aplicare a mandatului de securitate națională, aspect pe care Comisia intenționează să-l reglementeze prin modificarea cadrului legislativ.

Referitor la art.21 alin.(1) din Legea nr. 51/1991 care prevede “...la care se adaugă propunerea de declasificare, după caz totală sau în extras, potrivit legii, a mandatului. ...”, poate fi sesizată o disfuncționalitate la nivelul valorificării datelor obținute, și anume **posibilitatea procurorului de a declasifica doar acele date care ar fi în avantajul acuzării în procesul penal**, ceea ce contravine art.14 din Constituție “dreptul la apărare” și art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului “dreptul la un proces echitabil”.

Mandatele de supraveghere tehnică au fost puse în aplicare în baza în baza Protocolului încheiat între Serviciul Român de Informații și Parchetul de pe lângă Înalta

Curte de Casație și Justiție nr. 003064/04.02.2009, protocol care, ulterior a fost denunțat la 06.03.2017 și declassificat la data de 29.03.2018.

Prin art. 2 al Protocolului încheiat între Parchetul de pe Lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Serviciul Român de Informații, s-a decis că domeniul cooperării privește atât prevenirea și combaterea infracțiunilor împotriva securității naționale, a actelor de terorism, a infracțiunilor ce au corespondent în amenințările la adresa securității naționale, cât și “alte infracțiuni grave, potrivit legii”(dar fără a fi definite, în mod precis, care sunt aceste infracțiuni).

Mergând la definiția “infracțiunii grave”, prevăzute de art. 2 din Legea nr. 39/2003 privind prevenirea și combaterea criminalității organizate, se poate înțelege că Serviciul Român de Informații, organ de stat specializat în materia culegerii informațiilor necesare cunoașterii, prevenirii și contracarării amenințărilor la adresa securității naționale a României, în baza Protocolului de cooperare (art. 2) **a dobândit competențe de culegere de informații și în ceea ce privește infracțiuni care fac parte din una din următoarele categorii: infracțiuni contra patrimoniului, care au produs consecințe deosebit de grave, falsificarea de monede și alte valori; divulgarea secretului economic, concurență neloială, nerespectarea dispozițiilor privind operații de import sau export, deturnarea de fonduri, nerespectarea dispozițiilor privind importul de deșeuri și reziduuri, infracțiuni privind jocurile de noroc, spălarea banilor, infracțiuni de corupție, infracțiunile asimilate acestora, precum și infracțiunile în legătură directă cu infracțiunile de corupție, bancrută frauduloasă sau orice altă infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa închisorii, al cărei minim special este de cel puțin 5 ani.**

Coroborat cu prevederile Hotărârii C.S.A.T. nr. 17 din 28.02.2005 (act administrativ) privind combaterea corupției, fraudei și spălării banilor, în temeiul art.4 lit. f) punctele 20 și 22 din Legea nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea C.S.A.T., s-a hotărât la art. 1 integrarea problemei corupției în strategia de securitate națională ca factor de risc și obiectiv de securitate.

În acest sens, problematica corupției a fost reluată în Strategia Națională de Apărare din anul 2010, în cuprinsul căreia corupția a fost definită drept vulnerabilitate cu implicații asupra funcționării statului.

În cadrul Protocolului de cooperare se stipulează:

“Având în vedere atribuțiile și competențele ce revin potrivit legii, Parchetului de pe Lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – în calitate de coordonator al activității Direcției Naționale Anticorupție, Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Crimă Organizată și Terorism, Secțiilor Parchetului de pe Lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Parchetelor din subordine și Serviciului Român de Informații, în calitate de organ de stat specializat în materia culegerii informațiilor necesare cunoașterii, prevenirii și contracarării amenințărilor la adresa securității naționale a României,

Între Parchetul de pe Lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – denumit în continuare „*Parchetul*” și Serviciul Român de Informații – denumit în continuare „*Serviciul*” – se încheie prezentul protocol de cooperare.”

Capitolul 5

Protocolul încheiat între Serviciul Român de Informații, Înalta Curte de Casație și Justiție și Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

Facem precizarea că, în urma controlului la una dintre unitățile centrale ale Serviciului Român de Informații, s-a constatat existența unui Protocol încheiat între Parchetul de pe Lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Înalta Curte De Casație și Justiție și Serviciul Român de Informații.

Protocolul vizează obținerea mandatelor de securitate națională, eliberate de Înalta Curte de Casație și Justiție. În acest sens, dorim să facem câteva precizări legate de Protocol:

1. am fost sesizați de ICCJ, cu anumite aspecte ce urmează a fi documentate și prezentate într-un Raport al Comisiei, atunci când vom aborda problema protocoalelor

2. referitor la procedura de obținere a mandatelor de securitate națională, facem mențiunea că doar Serviciul Român de Informații transmite solicitarea electronic, spre deosebire de celelalte organe de stat cu atribuții în domeniul securității naționale, stipulate la art. 6 din Legea nr. 51/1991

Capitolul 6

În corespondența dintre Direcția Națională Anticorupție și Serviciul Român de Informații apare sintagma de beneficiari secundari, nedefinită în nicio lege, ceea ce conducea la constituirea echipelor comune care colaborau în soluționarea dosarelor de corupție

Sintagma de beneficiari secundari, prin care erau desemnate explicit unități militare ale Serviciului Român de Informații, regăsită în adresele unităților de Parchet, prin care se solicită punerea în aplicare a mandatelor de supraveghere tehnică de către Serviciul Român de Informații **nu este regăsită în legislație**. În acest sens, Comisia s-a sesizat cu privire la cunoașterea de către unitățile de Parchet a unităților militare ale Serviciului Român de Informații, cu indicativ și atribuții, desemnate ca beneficiari secundari.

Noțiunea de beneficiari secundari atribuită unor unități ale Serviciului Român de Informații este explicată ca urmare a faptului că măsurile de interceptare și înregistrare audio-video sau altele ce erau dispuse în anumite dosare, nu puteau fi asigurate decât de Serviciul Român de Informații prin Centrul Național de Interceptări. Prin Hotărârea C.S.A.T. nr. 0068/2002, Serviciul Român de Informații a fost desemnat ca autoritate națională în domeniul realizării interceptărilor și al relațiilor cu operatorii de telecomunicații. Cu toate acestea, menționăm că această hotărâre CSAT, prin caracterul său administrativ, practic, înființează o instituție, astfel, **adăugând la cadrul legislativ în vigoare, ca și în cazul Hotărârii C.S.A.T. nr. 0034/2004, acest lucru fiind posibil numai printr-o lege organică și nu prin acte administrative.**

În acest sens, procurorii desemnau, nominalizând efectiv unități ale SRI ca beneficiari secundari al autorizațiilor și a mandatelor de supraveghere.

Protocolul încheiat între Serviciul Român de Informații și Parchetul de pe Înalta Curte de Casație și Justiție, nr. 003064/04.02.2009, protocol care, ulterior a fost denunțat la data de 06.03.2017 și declassificat la data de 29.03.2018, reprezenta fundamentul constituirii echipelor comune/mixte, formate din ofițeri ai Serviciului Român de Informații și procurori, care contribuiau la strângerea de probe.

Capitolul 7

Dorim să efectuăm controale și să documentăm modul în care s-au cheltuit fondurile publice pentru punerea în executare a mandatelor

Nu s-a putut stabili costul total pe care statul român l-a plătit în 10 ani de interceptări. Legea nu menționează instituțiile care sunt obligate să suporte cheltuielile de supraveghere a cetățenilor cărora le sunt restrânse exercițiul unor drepturi și libertăți, costurile fiind suportate în exclusivitate de Serviciul Român de Informații, ca autoritate națională în domeniul interceptărilor, deși în foarte multe cazuri, instituția pune în executare mandate de supraveghere tehnică și pentru alte instituții.

Întrucât Serviciul Român de Informații a prestat o activitate pentru alte instituții și a suportat costurile din bugetul propriu fără a solicita restituirea cheltuielilor de la beneficiar, se pune întrebarea dacă sumele de bani au fost cheltuite pentru scopul pentru care au fost alocate.

Așadar, pe lângă intruziunea în viața privată, în multe cazuri neconstituțională, cetățenii români au fost nevoiți să achite și notele de plată după ce li s-au restrâns exercițiul drepturilor, autoritățile de control neputând face o analiză concretă eficiență-cost.

În acest sens, am dori să cunoaștem dacă sumele cheltuite de Serviciul Român de Informații pentru punerea în aplicare a mandatelor de supraveghere tehnică și a ordonanțelor date de procurori pe 48h au fost recuperate de la Ministerul Public, atât

referitor la procesele definitiv soluționate cât și în cazul dosarelor care nu au ajuns instanțe.

Prezentul Raport parțial conține 2 anexe după cum urmează:

Anexa 1 – art. 29 și art. 30 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr.135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale

Anexa 2 – art. IV din O.U.G. nr. 6/2016 privind unele măsuri pentru punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică dispuse în procesul penal

Anexa 1:

art. 29 si art. 30 din Legea 255/2013 pentru punerea in aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedura penala si pentru modificarea si completarea unor acte normative care cuprind dispozitii procesual penale

Art. 29 - Legea nr. 51/1991 privind siguranta nationala a Romaniei, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 163 din 7 august 1991, cu modificarile ulterioare, se modifica si se completeaza dupa cum urmeaza:

1. Titlul legii se modifica si va avea urmatorul cuprins:

Legea privind securitatea nationala a Romaniei

2. In tot cuprinsul legii, sintagma siguranta nationala se inlocuieste cu sintagma securitate nationala.

3. Dupa articolul 12 se introduc zece noi articole, articolele 12¹-12¹⁰, cu urmatorul cuprins:

Art. 12¹ In situatiile prevazute la art.3 organele cu atributii in domeniul securitatii nationale pot, in conditiile legii privind organizarea si functionarea acestora:

- a) sa solicite si sa obtina obiecte, inscrisuri sau relatii oficiale de la autoritati sau institutii publice, respectiv de la persoane juridice de drept privat ori de la persoane fizice;*
- b) sa consulte specialisti ori experti;*
- c) sa primeasca sesizari sau note de relatii;*
- d) sa fixeze unele momente operative prin fotografiere, filmare ori prin alte mijloace tehnice ori sa efectueze constatari personale, cu privire la activitati publice desfasurate in locuri publice, daca aceasta activitate este efectuata ocazional;*
- e) sa solicite obtinerea datelor generate sau prelucrate de catre furnizorii de retele publice de comunicatii electronice sau furnizorii de servicii de comunicatii electronice destinate publicului, altele decat continutul acestora, si retinute de catre acestia potrivit legii;*
- f) sa efectueze activitati specifice culegerii de informatii care presupun restrangerea exercitiului unor drepturi sau libertati fundamentale ale omului desfasurate cu respectarea prevederilor legale.*

Art. 12² (1) Activitatile specifice culegerii de informatii care presupun restrangerea exercitiului unor drepturi sau libertati fundamentale ale omului se efectueaza numai in situatiile in care:

- a) nu exista alte posibilitati ori sunt posibilitati limitate pentru cunoasterea, prevenirea sau contracararea riscurilor sau amenintarilor la adresa securitatii nationale;*
- b) acestea sunt necesare si proportionale, date fiind circumstantele situatiei concrete;*
- c) a fost obtinuta autorizatia prevazuta de lege.*

(2) Activitatile specifice prevazute la alin. (1) pot consta in:

- a) interceptarea si inregistrarea comunicatiilor electronice, efectuate sub orice forma;
- b) cautarea unor informatii, documente sau inscrisuri pentru a caror obtinere este necesar accesul intr-un loc, la un obiect sau deschiderea unui obiect;
- c) ridicarea si repunerea la loc a unui obiect sau document, examinarea lui, extragerea informatiilor pe care acesta le contine, cat si inregistrarea, copierea sau obtinerea de extrase prin orice procedee;
- d) instalarea de obiecte, intretinerea si ridicarea acestora din locurile in care au fost depuse, supravegherea prin fotografiere, filmare ori prin alte mijloace tehnice ori constatari personale, efectuate sistematic in locuri publice sau efectuate in orice mod in locuri private;
- e) localizarea, urmarirea si obtinerea de informatii prin GPS sau prin alte mijloace tehnice de supraveghere;
- f) interceptarea trimiterilor postale, ridicarea si repunerea la loc a acestora, examinarea lor, extragerea informatiilor pe care acestea le contin, cat si inregistrarea, copierea sau obtinerea de extrase prin orice procedee;
- g) obtinerea de informatii privind tranzactiile financiare sau datele financiare ale unei persoane, in conditiile legii.

Art. 12³ (1) Propunerea de autorizare a unor activitati specifice din cele prevazute la art. 12² alin. (2) se formuleaza in scris si trebuie sa cuprinda:

- a) numele si functia persoanei care formuleaza propunerea;
- b) data si locul emiterii propunerii;
- c) date sau informatii din care sa rezulte existenta unei amenintari la adresa securitatii nationale, prin prezentarea faptelor si circumstantelor pe care se intemeiaza propunerea;
- d) motivatia pentru care se impun activitati specifice;
- e) categoriile de activitati pentru care se propune solicitarea autorizarii;
- f) daca este necesara incuviintarea patrunderii in spatii private pentru desfasurarea de activitati specifice;
- g) perioada pentru care se propune solicitarea autorizarii;
- h) identitatea persoanei supusa masurii, daca aceasta este cunoscuta;
- i) locul unde urmeaza a fi executate activitatile propuse, daca acesta este cunoscut.

(2) Propunerea se inainteaza procurorului general al Parchetului de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie si este examinata sub aspectul legalitatii si temeinicieii, in termen de 24 de ore de la inregistrare, ori de indata in cazurile urgente, de procurori anume desemnati de acesta.

(3) Daca apreciaza ca propunerea este nejustificata, procurorul o respinge prin ordonanta motivata, comunicand aceasta de indata organului care a formulat-o.

(4) Daca se apreciaza ca propunerea este intemeiata si sunt intrunate conditiile prevazute de lege, procurorul general al Parchetului de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie sau inlocuitorul de drept al acestuia solicita in scris presedintelui Inaltei Curti de Casatie si Justitie autorizarea activitatilor propuse.

(5) Solicitarea trebuie sa cuprinda datele mentionate la alin. (1).

(6) Solicitarea este examinata, de urgenta, in camera de consiliu, de unul din judecatorii anume desemnati de presedintele Inaltei Curti de Casatie si Justitie.

(7) In cazul in care judecatorul, examinand solicitarea, apreciaza ca nu sunt suficiente

informatii solicita suplimentarea de indata, in scris, a argumentelor prezentate.

Art. 12⁴ In cazul solicitarii prelungirii autorizarii, cererea se intocmeste potrivit art. 12³, care se aplica in mod corespunzator, la care se adauga solicitarea de prelungire a autorizarii, cu prezentarea motivelor ce justifica prelungirea.

Art. 12⁵ (1) In cazul in care judecatorul constata ca solicitarea este justificata si activitatile se impun in conditiile art.12² alin.(1) dispune autorizarea, prin incheiere motivata, care trebuie sa cuprinda:

- a) denumirea instantei, data, ora si locul emiterii;*
- b) date si informatii din care sa rezulte existenta unei amenintari la adresa securitatii nationale, prin prezentarea faptelor si circumstantelor care justifica masura;*
- c) activitatile specifice autorizate, dintre cele prevazute la art. 12² alin. (2);*
- d) identitatea persoanei care este afectata de activitatile specifice, prin restrangerea drepturilor si libertatilor fundamentale, daca aceasta este cunoscuta;*
- e) organele care efectueaza activitatile autorizate;*
- f) persoanele fizice sau juridice care au obligatia de a acorda sprijin la executarea activitatilor autorizate;*
- g) precizarea locului sau a localitatilor in care se vor desfasura activitatile autorizate, daca acestea sunt cunoscute;*
- h) durata de valabilitate a autorizatiei.*

(2) Judecatorul emite, totodata, un mandat cuprinzand elementele prevazute la alin. (1) lit. a) si c) - h).

(3) In situatiile in care este necesar sa se autorizeze noi activitati decat cele initiale, desfasurarea acestora in alte locuri sau localitati, daca sunt cunoscute, ori atunci cand au intervenit schimbari ale numerelor de apel, mandatul initial se completeaza in mod corespunzator, cu aplicarea procedurii prevazute de art. 12³.

(4) Durata de valabilitate a autorizarii activitatilor este cea necesara pentru desfasurarea acestora, dar nu mai mult de 6 luni. Autorizarea poate fi prelungita in aceleasi conditii, pentru motive temeinic justificate, fiecare prelungire neputand depasi 3 luni. Durata maxima a autorizarilor cu privire la aceleasi date si informatii din care sa rezulte existenta unei amenintari la adresa securitatii nationale este de 2 ani. Activitatile specifice inceteaza inainte de expirarea duratei pentru care au fost autorizate, indata ce au incetat motivele care le-au justificat.

Art. 12⁶ (1) In cazul in care judecatorul constata ca cererea nu este justificata, o respinge prin incheiere motivata. Incheierea este definitiva.

(2) O noua autorizatie cu privire la aceeasi persoana poate fi solicitata si emisa numai daca cererea se bazeaza pe noi date si informatii, si cu respectarea prevederilor art. 12³-12⁵.

Art. 12⁷ (1) Atunci cand intarzierea obtinerii autorizarii ar prejudicia grav finalitatea activitatilor specifice necesare, acestea se pot efectua cu autorizarea procurorului, pe o durata de maximum 48 de ore, urmand ca autorizarea judecatorului sa fie solicitata, de indata ce exista posibilitatea, dar nu mai tarziu de expirarea acestui termen. Judecatorul se

pronunta asupra cererii de indata.

(2) In cazul in care judecatorul apreciaza ca se impune continuarea activitatilor prevazute la alin. (1), dispozitiile art. 12³-12⁵ se aplica in mod corespunzator.

(3) Daca judecatorul apreciaza ca nu se mai impune continuarea activitatilor prevazute la alin. (1), confirma efectuarea acestora si pastrarea materialelor obtinute sau dupa caz, dispune incetarea de indata a acestora si distrugerea materialelor obtinute, in termen de maximum 7 zile. O copie a procesului-verbal privind distrugerea se transmite judecatorului.

Art. 12⁸ (1) Persoanele care solicita autorizarea, autorizeaza, pun in executare sau sprijina punerea in executare a autorizarii, beneficiaza de protectia legii si sunt obligate sa pastreze secretul asupra datelor si informatiilor de care iau cunostinta cu acest prilej si sa respecte prevederile legale privind protectia informatiilor clasificate.

(2) Organele care pun in executare activitatile autorizate sunt obligate sa le intrerupa de indata atunci cand temeiurile care le-au justificat au incetat si sa il informeze despre aceasta pe procurorul general al Parchetului de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie.

Procurorul general al Parchetului de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie informeaza Inalta Curte de Casatie si Justitie despre intreruperea activitatilor autorizate atunci cand temeiurile care le-au justificat au incetat.

(3) Aceleasi organe au obligatia sa il informeze in scris pe procurorul general al Parchetului de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie despre rezultatul activitatilor autorizate prin mandat si despre masurile luate, conform legii.

(4) Procedura de autorizare a activitatilor specifice, precum si desfasurarea activitatilor autorizate se fac cu respectarea prevederilor legale privind protectia informatiilor clasificate.

Art. 12⁹ (1) Datele si informatiile de interes pentru securitatea nationala, rezultate din activitatile autorizate, daca indica pregatirea sau savarsirea unei fapte prevazute de legea penala, sunt retinute in scris si transmise organelor de urmarire penala, potrivit art.61 din Codul de procedura penala, insotite de mandatul emis pentru acestea, la care se adauga propunerea de declasificare, dupa caz, totala sau in extras, potrivit legii, a mandatului. Convorbirile si/sau comunicările interceptate, redactate in scris si/sau imaginile inregistrate se transmit organelor de urmarire penala in integralitate, insotite de continutul digital original al acestora.

(2) In cazul in care datele si informatiile rezultate din activitatile autorizate nu sunt suficiente pentru sesizarea organelor de urmarire penala si nici nu justifica desfasurarea in continuare de activitati de informatii cu privire la acea persoana din dispozitia conducatorului organului de stat cu atributii in domeniul securitatii nationale se dispune notificarea persoanei ale carei drepturi sau libertati au fost afectate prin activitatile autorizate, cu privire la activitatile desfasurate fata de aceasta si perioadele in care s-au desfasurat.

(3) Notificarea prevazuta la alin. (2) nu se va face daca:

a) ar putea conduce la periclitarea indeplinirii atributiilor de serviciu ale organelor de stat cu atributii in domeniul securitatii nationale, prin dezvaluirea unor surse ale acestora, inclusiv ale serviciilor de securitate si informatii ale altor state;

b) ar putea afecta apararea securitatii nationale;

- c) ar putea aduce atingere drepturilor si libertatilor unor terte persoane;*
- d) ar putea duce la deconspirarea metodelor si mijloacelor, inclusiv tehnicile speciale de investigare concrete, utilizate in cazul respectiv de organele de stat cu atributii in domeniul securitatii nationale.*

Art. 12¹⁰ Orice persoana care se considera vatamata in drepturile sau libertatile sale fundamentale ca urmare a activitatilor specifice culegerii de informatii efectuate de organele de informatii sau de cele cu atributii in domeniul securitatii nationale se poate adresa, potrivit legii, comisiilor parlamentare sau organelor judiciare, astfel:

- a) comisiilor insarcinate sa exercite control parlamentar, potrivit legilor de organizare si functionare a organelor de informatii sau a celor cu atributii in domeniul securitatii nationale;*
- b) instantei de judecata, in conditiile Legii nr. 677/2001 pentru protectia persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal si libera circulatie a acestor date, cu modificarile si completarile ulterioare;*
- c) instantelor judecatoresti, pentru repararea daunelor materiale si morale suferite, potrivit legii civile;*
- d) organelor judiciare, prin formularea de plangeri si cai de atac potrivit Codului de procedura penala;*
- e) altor comisii sau organe judiciare, potrivit procedurilor reglementate de legi speciale.*

4. Articolele 13 - 15 se abroga.

5. Articolul 20 se modifica si va avea urmatorul cuprins:

Art. 20

- (1) Desfasurarea, fara autorizare, a activitatilor specifice culegerii de informatii supuse autorizarii in conditiile prezentei legi sau cu depasirea autorizarii acordate se pedepseste cu inchisoare de la 2 la 7 ani, daca fapta nu constituie o infractiune mai grava.*
- (2) Cu aceeasi pedeapsa se sanctioneaza si fapta functionarului care divulga, refuza sau impiedica, in orice mod, aducerea la indeplinire a mandatului eliberat in conditiile prezentei legi.*
- (3) Tentativa se pedepseste.*

Art. 30 - Legea nr. 14/1992 privind organizarea si functionarea Serviciului Roman de Informatii, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 33 din 3 martie 1992, cu modificarile si completarile ulterioare, se modifica si se completeaza dupa cum urmeaza:

1. Articolul 9 se modifica si va avea urmatorul cuprins:

Art. 9 (1) *In vederea stabilirii existentei amenintarilor la adresa securitatii nationale, prevazute la art. 3 din Legea nr. 51/1991 privind siguranta nationala a Romaniei, cu modificarile ulterioare, serviciile de informatii pot efectua, cu respectarea legii, verificari prin:*

- a) solicitarea si obtinerea de obiecte, inscrisuri sau relatii oficiale de la autoritati sau institutii publice, respectiv solicitarea de la persoane juridice de drept privat ori de la*

persoane fizice;

b) consultarea de specialisti ori experti;

c) primirea de sesizari sau note de relatii;

d) fixarea unor momente operative prin fotografiere, filmare ori prin alte mijloace tehnice sau constatari personale, cu privire la activitati publice desfasurate in locuri publice, daca nu este efectuata sistematic;

e) obtinerea datelor generate sau prelucrate de catre furnizorii de retele publice de comunicatii electronice sau furnizorii de servicii de comunicatii electronice destinate publicului, altele decat continutul acestora, si retinute de catre acestia potrivit legii.

(2) Serviciul Roman de Informatii efectueaza prin laboratoare de specialitate si specialisti proprii constatari dispuse sau solicitate in conditiile legii.

2. Articolul 10 se modifica si va avea urmatorul cuprins:

Art. 10 (1) In situatiile care constituie amenintari la adresa securitatii nationale, Serviciul Roman de Informatii, prin cadre desemnate in acest scop, desfasoara activitati specifice culegerii de informatii care presupun restrangerea exercitarii unor drepturi sau libertati fundamentale ale omului, efectuate potrivit procedurii prevazute in Legea nr. 51/1991, cu modificarile ulterioare, care se aplica in mod corespunzator.

(2) Activitatile specifice culegerii de informatii, prevazute la alin. (1) sunt controlate de Parlament, in limitele si conditiile prevazute de lege.

3. Articolul 11 se modifica si va avea urmatorul cuprins:

Art. 11 In cazul in care din verificarile si activitatile specifice prevazute la art. 9 si 10 rezulta date si informatii care indica pregatirea sau savarsirea unei fapte prevazute de legea penala, acestea sunt transmise organelor de urmarire penala in conditiile prevazute de art.61 din Codul de procedura penala.

Anexa 2:

art. IV din O.U.G. nr. 6/2016 privind unele măsuri pentru punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică dispuse în procesul penal **art. IV**

Art. IV. - Legea nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații, publicată în *Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 33 din 3 martie 1992*, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 8, după alineatul 1 se introduc două noi alineate, alineatele 2 și 3, cu următorul cuprins:

"Pentru relația cu furnizorii de comunicații electronice destinate publicului, Centrul Național de Interceptare a Comunicațiilor din cadrul Serviciului Român de Informații este desemnat cu rolul de a obține, prelucra și stoca informații în domeniul securității naționale. La cererea organelor de urmărire penală, Centrul asigură accesul nemijlocit și independent al acestora la sistemele tehnice în scopul executării supravegherii tehnice prevăzute la art. 138 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală. Verificarea modului de punere în aplicare în cadrul Centrului Național de Interceptare a Comunicațiilor a executării acestor supravegheri tehnice se realizează potrivit art. 30¹ din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Condițiile concrete de acces la sistemele tehnice al organelor judiciare se stabilesc prin protocoale de cooperare încheiate de Serviciul Român de Informații cu Ministerul Public, Ministerul Afacerilor Interne, precum și cu alte instituții în cadrul cărora își desfășoară activitatea, în condițiile art. 57 alin. (2) din Codul de procedură penală, organe de cercetare penală speciale."

2. Articolul 13 se modifică și va avea următorul cuprins: *Jurisprudență (1)*

"Art. 13. - Organele Serviciului Român de Informații nu pot efectua acte de cercetare penală, nu pot lua măsura reținerii sau arestării preventive și nici dispune de spații proprii de arest. Prin excepție, organele Serviciului Român de Informații pot fi desemnate organe de cercetare penală speciale conform art. 55 alin. (5) și (6) din Codul de procedură penală pentru punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică, conform prevederilor art. 57 alin. (2) teza